A°. 1831. N°. 23.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 19den MAART.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 18 *Maart* 1831.

Alzoo FLORA van GOMPERTS, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, verzoekende *brieven van vrijdom* voor de haar in eigendom aankomende kinderen, met namen: WILLEM en ISABELLA ROZETTA GOMPERTS.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 7 Januarij. Den 3den dezer is door het provisioneel bewind van Belgie aan het nationaal congres het protocol medegedeeld van de conferentie, welke de gevolmagtigden der vijf groote mogendheden den 20sten December ll., betrekkelijk Belgie, te Londen gehouden hebben.

Dit belangrijke stuk is van den navolgenden inhoud:

» Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruisen en Rusland.

» De gevolmagtigden der vijf hoven ontvangen hebbende de plegtige toetreding van het belgische gouvernement tot den voorgestelden wapenstilstand, die ook door den Koning der Nederlanden is aangenomen, zoodat de conferentie, door het staken van het bloedvergieten, de eerste taak vervuld heeft, welke zij zich had voorgesteld, zijn de gevolmagtigden bijeengekomen, om te beraadslagen over de verder te nemen maatregelen, ten einde de verwarring, welke de belgische onlusten in het stelsel, hetwelk door de tractaten van 1814 en 1815 gevestigd is, gebragt hebben, te doen ophouden.

» Bij het vereenigen van Belgie met Holland, door middel van de gemelde tractaten, hadden de mogendheden, die deze tractaten onderteekend hebben en wier gevolmagtigden thans verzameld zijn, tot doel gehad, om een regtmatig evenwigt in Europa te vestigen en het behoud van den algemeenen vrede te verzekeren.

» De gebeurtenissen der vier laatste maanden hebben ongelukkiglijk bewezen, dat die volkomene en algeheele ineensmelting der twee landen, welke door de mogendheden beoogd werd, geene plaats had gehad, en dat het voortaan onmogelijk zoude wezen dezelve te bewerken; — dat derhalve het doel zelf der vereeniging van Belgie met Holland vernietigd is, — en dat het alzoo van stonde af aan onvermijdelijk wordt, andere schikkingen te maken, ten einde de inzigten te vervullen, tot welker ten uitvoerbrenging de vereeniging als een middel moest dienen.

» Vereenigd met Holland en een integrerend deel van het Koninkrijk der Nederlanden uitmakende, had Belgie van zijnen kant een deel der europesche pligten van dat Koningrijk, even als een gedeelte der verpligtingen, welke hetzelve bij de tractaten jegens de andere mogendheden heeft aangegaan, te vervullen. *De afscheiding van Holland zoude hetzelve van dat gedeelte van deszelfs pligten en verpligtingen niet kunnen ontheffen.*

» De conferentie zal zich bij gevolg bezig houden met de beraadslaging over en het beramen van *nieuwe schikkingen, welke het best berekend zijn, om de aanstaande onafhankelijkheid van Belgie overeen te brengen met de bepalingen der tractaten, met de belangen en de veiligheid der andere mogendheden en met het behoud van het evenwigt in Europa.* De conferentie zal ten dien einde, terwijl dezelve de onderhandelingen met den gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden voortzet, het provisioneel bestuur van Belgie uitnoodigen, om zoodra mogelijk afgevaardigden naar Londen te zenden, die voorzien zijn van genoegzaam uitgebreide instructien, om *geraadpleegd en gehoord* te worden over alles, wat het aannemen der bepaalde schikkingen, waarvan hierboven melding is gemaakt, gemakkelijker zoude kunnen maken.

» *Deze schikkingen zullen in geenen deele de regten, welke de Koning der Nederlanden en het duitsch verbond op het groothertogdom Luxemburg uitoefenen, kunnen benadeelen.*

» Deze gevolmagtigden der vijf hoven zijn overeengekomen, dat het onderhavige protocol zal worden medegedeeld aan den gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden, en dat een afschrift van hetzelve zal gezonden worden aan de heeren *Pensonby* en *Breson* ten einde hetzelve ter kennis te brengen van het provisioneel bestuur van Belgie.

» (Get.) *Esterhazy; Wessenberg; Talleyrand; Palmerston; Bulow; Lieven; Matuschewiez.*"

— De *Globe* zegt in zijne correspondentie van goeder hand onderrigt te wezen, dat Venlo, ten gevolge der onderhandelingen met Holland, door de Belgen zal worden verlaten. Hij voegt er bij, dat alzoo de inwoners dier plaats, welke in massa opgestaan waren ten einde de Hollanders te verjagen, bij uitnemendheid slecht beloond worden.

HOOGSTBELANGRIJKE BRIEF VAN EENEN AMERIKAAN UIT BOGOTA.

(Uit den *Albany Daily Advertiser.*)

Onlangs werd ons een brief van een' jongen Amerikaan mede gedeeld, die zich een tijd lang in Columbia heeft opgehouden. Deze brief bevat de navolgende bijzonderheden nopens de gebeurtenissen, die in de laatste helft van September 1829 te Bogota hebben plaats gehad, en die eene getrouwe afschildering geven van den schrikkelijken toestand daar te lande.

» Kort na de aanstelling van den heer Moore, als konsul der Vereenigde Staten, reden generaal Harrisson, heer Taijlor en Dr. Heijne naar Abolaijma, een omtrent 12 mijlen verwijderd dorp, om bij den aldaar wonenden heer Henderson, konsul-generaal van Z. Britsche M., een bezoek af te leggen. Weinig tijds te voren had men te Bogota de tijding ontvangen der insurrectie van Cordova, een van Bolivars meest vertrouwde generaals in de provincie Antioquia. Dit berigt veroorzaakte groote beweging en bezorgdheid onder de leden der regering. Alle troepen, welke men slechts bijeen kon brengen, werden onverwijld op marsch gezonden om dien opstand te dempen. Alle personen, welke men wist dat met Cordova in kennis stonden, geraakten verdacht; sommige werden zelfs gearresteerd en een het land uitgebannen.

In dezen staat der dingen kwam een jonge Noord-Amerikaan naar de hoofdstad, en wel in een gezelschap waar ik mij bevond. Hier gaf hij zijn voornemen te kennen om den volgenden dag bij het departement van oorlog eene verklaring te maken tegen eenige personen, van welke hij wist, dat zij in vriendschappelijke betrekkingen tot Cordova stonden; hij hoopte daardoor bevordering, alsmede den last te bekomen, om zich als adjudant te gaan voegen bij den generaal O'Learij, den bevelhebber der troepen, die bestemd waren om tegen Cordova op te rukken. Op dezen half in boertenden toon geuite woorden werd toenmaals weinig gelet. Men denke zich dus mijne verbazing, toen ik des anderendaags door een vriend van generaal Herrison vernam dat deze *calculerende schurk* niet alleenlijk zijn oogmerk had uitgevoerd, maar dat degenen, welke hij had aangeklaagd, zelfs zijne beste vrienden waren. Hij legde eenen eed af, dat de heer Henderson alle plannen van Cordova kende en met hem briefwisseling onderhield. Genoegzaam dezelfde beschuldiging bragt hij in tegen den kolonel Torres, den zaakgelastigden van Mexico, en tegen den heer Leidersdorf, agent van het bankiershuis Goldsmith, en beweerde, dat ook generaal Harrisson volledige kennis van dat onderwerp bezat.

Zoodra zij daarvan onderrigt waren begaven zich generaal Harrisson en de heer Henderson van al het noodige voorzien, naar de hoofdstad om kennis te nemen van de aanklagtspunten; er werden geene tegen hen aangevoerd. Desniettemin ontvingen Henderson, Torres en Leidersdorf aldra hunne paspoorten en tevens het bevel om het land binnen den kortst mogelijken tijd te verlaten. Ten einde nu ook zoo spoedig doenlijk den generaal Harrisson uit den weg te ruimen, wierp men eenen Amerikaanschen burger, Gooding geheten, die in naauwe vriendschapsbetrekkingen met den generaal had gestaan, in de gevangenis, en deden de wijze en achtingwaardige bedeelaars van het regt hem aldaar aanzeggen, dat hoewel de regering tegen hem persoonlijk niets had in te brengen, men hem echter niet eer in vrijheid zou stellen, dan nadat de generaal den dag van deszelfs vertrek uit de stad zou hebben kennelijk gemaakt.

Toen nu de generaal voorloopige toebereidselen tot zijn vertrek op den 19den October had gemaakt, en dit reeds zeer nabij was, werd de regering door kolonel Moore hiervan verwittigd en Gooding in vrijheid gezet. De diepzinnige staatslieden, aan het hoofd der regering vreesden dat generaal Harrisson zijn gegeven woord als niet zeer heilig mogt achten, en waanden, dat zijne zenuwen van aandoenlijk waren als hunne eigene; om deze beweegredenen broeiden zij een bewonderingswaardig plan uit, ten einde hem in zijn voornemen, om op den vastgestelden dag te vertrekken, te doen volharden.

Na te hebben erkend dat geene beschuldiging hem te last gelegd kon worden, zeide men tegen Gooding, dat generaal Harrisson en de heer Henderson met het voornemen hadden rondgegaan om de leden van den hoogen raad, alsmede de heeren de Bresson, gezant van Frankrijk en Campbell, zaakgelastigde van Z. Britsche M. om het leven te brengen; dat hij, Gooding, het werktuig der uitvoering had moeten wezen en dat de ingezetenen derwijze tegen hen drieën verbitterd waren, dat de regering niet voor hun leven kon instaan, wanneer hij, Gooding, werd vrijgelaten. Ofschoon echter alle rollen van dit groote treurspel eenen uitgebreiden omvang hadden, zoo werd toch daarvan, sedert den avond van den 17den, als wanneer de geregelde troepen, op hunnen weg naar Antioquia, door een driedubbel getal milicie soldaten en jonge rekruten werden afgelost, niets verder vernomen, maar verspreidde men eene boodschap door de stad dat O'Leary met al zijne troepen door Cordova was overvallen en gevangen genomen. Daarop ontving generaal Harrison uit echte bronnen het berigt van dat moordsprookje, alsmede de raadgeving om zijn huis in staat van verdediging te stellen, want de gouvernementstroepen zouden hetzelve aangrijpen, zoodra er in de stad onordelijkheden plaats hadden.

Dien ten gevolge werden alle maatregelen genomen, om de aanvallers eene ontvangst te bereiden, zoo goed als een warm vuur hun in een kouden nacht, zulks te Bogata slechts immer kon opleveren; den bedienden was bevolen zich elk oogenblik gereed te houden om het verwachte bezoek te ontvangen. Hoewel de bijzonderheden van het aangekondigde gevecht zeer waarschijnlijk waren voorgedragen, vonden eenige slimme rekenaars, ten ongelukke voor de geloofwaardigheid van dat gerucht uit, dat de troepen nog niet meer dan tweederden van hunnen marsch tot aan de schouwplaats hunner nederlaag, op den tijd dat dezelve had moeten plaats hebben, konden hebben afgelegd; en al spoedig was nu het gansche verhaal bekend als een laag verzinsel der regering. Hiervan was dan ook het gevolg dat er niets hoegenaamd van de vroeger vernomen kreet *Viva la Constitucion de Cucuta* door de straten klonk, en dat van de betaalde aanhangers der bestaande magt niemand hoegenaamd kon gevonden worden, *die zijn blinkend mes wilde roestig maken in het bloed van de benarde vrienden der vrijheid.* Overal heerschte rust, verwachting, wantrouwen! Ware de minste vreugdekreet gehoord, dan zou die nacht, volgens het gevoelen van velen, de bloedigste geweest zijn waarvan men in de stad ooit gehoord had. Het gerucht werd als een plan van de regering aangezien, om hare tegenstanders op het spoor te komen, doch tevens als een zoo weinig bedekt plan, dat een ieder het kon doorgronden.

De verwachting van den verachtelijken verrader met opzigt tot de belooning voor zijn weergaloos schelmstuk, werd ten volle vervuld. Hij is thans opgenomen onder het gevolg van O'Deary, doch deelt ook met dezen de diepe verachting van alle dapperen bij alle partijen; ook bedwingt niemand zijne tong om het gevoel van afschuw zijner dubbelhartigheid te onderdrukken, waardoor hij zijnen naam bij elk een in verachting brengt, doch hetwelk hij doet om gezegden van hen uit te lokken, die door hem alsdan tot eene geschiedenis worden gevormd voor eene geschokte en van vertrouwen beroofde regering, gewigtig genoeg, om geloof van waarheid te verdienen, en mitsdien, ten gevolge daarvan, zijne bevordering ten koste van op hem betrouwende vrienden te verwerven. Op deze wijze heeft die, van alle grondbeginselen ontbloote man, zijne opkomst tot stand gebragt. Hij had vernomen, dat generaal Cordova in het vorige jaar, tijdens zijnen roemvollen Veldtogt tegen den kolonel Olando, te Popayan groote opmerkzaamheid had besteed aan de dochter van den Consul Generaal, en dat het gerucht toenmaals (ofschoon zonder grond, daar het meisje eerst 12 jaren telde) van een huwelijk had gesproken; hij wist kwaaddenkend de regering te doen letten op al degenen, die slechts op eenigerwijze met Cordova in betrekking hadden gestaan; hij legde bij die familie te Abolayma een bezoek af, en op zijne terugreis dacht hij, dat weefsel van valschheden uit, op hetwelk ook alleen de verontschuldigingen der regering voor haar geweldadig gedrag jegens de diplomatieke agenten van vreemde landen berust. Het staat thans te bezien of die vreemde gouvernementen zich met zulke eene losse verontschuldiging zullen laten afschepen.

De heer Henderson heeft zijn huisraad verkocht, doch hij zal tot op de aankomst van den nieuwen Britschen gezant, die elken dag verwacht wordt, hier blijven. Torres dacht den 9den November op reis te gaan.

Vele Columbianen betoonen groote droefheid over Cordova's val. Hij was slechts 18 jaren oud, en werd in zijn 22ste tot generaal majoor (*) benoemd.

De brief spreekt ook nog van Bolivars bekenden wensch, om eene kroon op zijn hoofd te zetten, doch is van denkbeeld dat het kongres nooit in zijnen wensch zal stemmen. (Men weet dat Bolivar sedert de regering verlaten en nu onlangs op nieuw dezelve aanvaard heeft.)

(*) Hij was de overwinnaar in den beslissenden veldslag bij Ayacucho, op den 9den December 1824.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 8sten Maart 1831. A. MALMBERG Az., aan PIETER NUMELCK, van het Huis en Erf, aan de *Prinsenstraat*, La. D. No. 843.

Den 11den. A. G. JACOT qq., JACOT van IMTHURN, aan FRANCOIS PIERRE COLSOUL, van de helfte van het Erf, aan den hoek van de *Hooge-* en *Groote Dwarsstraten*, La. D. No. 778.

Idem. De Wed. G. P. HEILBRON, geb. ARONS qq., aan C. J. SMITH, van een Erf en daarop staande steenen Voeten en Put, aan de *Waterkant* en op den hoek van de *Keizerstraat*, Wijk La. A. No. 34.

Den 14den. G. S. DE VEER qq., boedel GERARD DE VEER, aan CATHARINA BRUCHMAN DE VEER, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, La. C. No. 93.

Den 16den. ARON Bo. DE MESQUITA, aan FRANCOIS GASPARD COUPIN, van het Huis en Erf, aan de *Joden Breedestraat*, La. D. No. 12*b*.

Paramaribo, 18 Maart, 1831.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

De KURATOR DER ALGEMEENE WEES-, DESOLATE- EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zal op Donderdag, den 24sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschreve Kamer, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, 38 stuks Spaansche Matten, een goud Horlogie, dito Sleutel en Cachet, eenige Engelsche Boekwerken, enz, enz., aankomende de Boedels CHARLES R. HAYNES; JOHN MOORE; CHARLES GUSTAVE HELDT; FELIX ANTONIE VOLKMAN; en MARIA ANNA MAYNARD, laatst Weduwe KLAAS RINGELING.

Voorts de Negerin MAATJE, aankomende den Boedel C. F. BODEUTSCH.

Paramaribo, 18 Maart, 1831.

C. A. FISCO,
2de Commies.

D. M. SANCHES c. s. qq., zal ingevolge autorisatie van het Gemeente Bestuur, tegen den 21sten dezer, ten overstaan van Gezworen Klerk en Getuigen, aan de meestbiedende (mits goedgekeurd) bij Inschrijving verkoopen:

Negentien Mille ℔ heele } KOFFIJ-
Twee » » gebroken } BOONEN

van de Plantaadje *Nieuw Meerzorg.*

Zijnde de monsters daarvan bij hem te zien, en de Kooper zal gehouden zijn te betalen *Negentig* cents voor de ledige zak.

Verzegelde aanboden zullen ten zijnen kantore tot op de voorschreve dag, 's morgens *tien* uren, worden aangenomen.

Paramaribo, 17 Maart, 1831.

NB. De Koffij zal door den Verkooper qq., ter Lands Waag alhier worden geleverd.

Commissarissen van de nieuw opgerigte *SURINAAMSCHE SOCIETEIT,* brengen ter kennisse der Leden, dat dezelve Societeit, aanvang zal nemen met den *eersten* April 1831.

Paramaribo, 17 Maart 1831.

De ondergeteekende van voornemens zijnde binnen kort de terug reize naar *Engeland* te nemen; zal op den 21sten dezer, 's namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester J. E. LIJONS, ten zijnen Huize, aan de *Gravenstraat*, doen verkoopen: Eene aanzienelijke Verzameling Engelsche Meubelen; Zilver-, Plated- en Glaswerk; fraaije Porcelein-, Tafel- en Thee serviesen; London particulaire Madeira- en Tinet Wijnen; beste oude Rum in demejeans; twee extra Rij- en Chaispaarden. Voorts een Hanglamp naar de laatste smaak, enz.

Paramaribo 18 Maart 1831.

CAMPBELL J. DALRYMPLE.

De ondergeteekende, zal op aanstaande Woensdag, des namiddags ten *vier* uren, ten Sterfhuize van nu wijlen den Heer Mr. P. C. VEREUL, door den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek doen verkoopen, deszelfs nagelatene Inboedel bestaande in Meubelen, Beddegoed, Mans Kleederen, en eene fraaije collectie Regtsgeleerde Boeken.

Paramaribo, 19 Maart 1831.

C. L. G. LINCKERS qq.

De ondergeteekende is van voornemen binnen kort de Kolonie te verlaten.

A. J. TERSTAPPEN,
R. C. Pr. Miss. Apost.

CAMPBELL J. DALRYMPLE is voornemens met deszelfs Echtgenoot en Kinderen, de Kolonie te verlaten.

Paramaribo, den 19 Maart 1831.

De ondergeteekende, benevens zijnen minderjarigen Zoon, zijn voornemens de terugreis aan te nemen.

Paramaribo, 19 Maart 1831.

D. DE PINNA.

J. DE BRUIJN vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 14den dezer, het Schip Aurora, Kapt. J. A. DE HAAS, naar Amsterdam; lading 405 vaten Suiker, 2 vaten heele Koffij, 47 balen schoone Katoen en 27 balen Cacao.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.